

[Finansministeren.]

resterende henved 5 Mill. Kr. falder paa Formueregnskabet's øvrige Poster.

Hvad nu Driftsregnskabet's Enkelt-heder angaar, skal jeg henlede Opmærksomheden paa enkelte Punkter. Paa Indtægtssiden er der at bemærke om § 1, at den udviser et Underskud af 2 140 000 Kr. mod 2 226 000 Kr. paa Regnskabet for 1926—27, men her maa det bemærkes, at Paragraffen er belastet med $2\frac{1}{3}$ Mill. Kr. i Renter og Afskrivning, saaledes at Resultatet, bortset fra disse Poster, vilde have været et lille Overskud. Det ugunstige Resultat er selvfølgelig begrundet i de ualmindelig slette Konjunkturer baade for Land- og Skovbrug. Det viser sig ved de egentlige Domænedistrikter, som stadig har et regnskabsmæssigt Underskud, denne Gang paa 410 000 Kr. eller omtrent svarende til det opførte Rentebeløb af 5 pCt., medens Afskrivningerne, 82 000 Kr., omtrent har kunnet bæres af Driften. Ogsaa Hovedgaardene Fauverholm og Trollesminde viser et betydeligt Underskud, nemlig 139 000 Kr., hvori Renter og Afskrivninger kun indgaar med ca. 63 000 Kr. Men Hovedposten er selvfølgelig Skov- og Jagtvæsenet, som giver et Underskud af 1 381 000 Kr. mod i det foregaaende Finansaar 1 701 000 Kr. Forrentningen indgaar i dette Beløb med 1 580 000 Kr., hvilket atter vil sige, at der er en Forrentning af godt $\frac{9}{10}$, mod de $\frac{9}{10}$ pCt., som Statsregnskabet for 1926—27 udviste. Og saa er endda Udgifterne sunket betydeligt paa Grund af de Nedskæringer, som fandt Sted i 1927, og ogsaa paa Grund af, at den Vurderingssum, der nu regnes med, kun er ca. $31\frac{1}{2}$ Mill. Kr. mod ca. 35 Mill. Kr. paa det forrige Statsregnskab. Hovedaarsagen er naturligvis de lavere Priser paa Skoveffekter, som i saa høj Grad har gjort sig gældende i dette Finansaar.

Jeg kommer da til § 2, Udbytte af Statsvirksomheder. Her er Hovedresultatet et regnskabsmæssigt Underskud paa 36 544 000 Kr. mod 24 883 000 Kr. paa det foregaaende Statsregnskab. Beløbet for Afskrivninger og Forrentning er ca. $38\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Hovedaarsagen til dette lidet gunstige Resultat er selvfølgelig de store Takstnedsættelser, som hviler paa saa godt som hele dette Regnskabsaar, nemlig 15 Mill. Kr. for Statsbanerne og ca. 8 Mill. Kr. paa Post- og Telegrafvæsenet. Disse Takstreduktioner var efter Regeringens Mening nødvendige, ikke blot for at lette Erhvervslivet, som jo paa en meget indtrængende Maade kaldte paa disse Nedsættelser, men ogsaa af rent forretningsmæssige Grunde. Navnlig for

Statsbanernes Vedkommende var det nødvendigt, for at de kunde tage det nogenlunde op med den skræppe Konkurrence fra Bilerne. De forventede Virkninger af Takstnedsættelserne: at standse Nedgangen og derefter skabe forøget Trafik, er ganske rigtigt indtraadt, men det maatte jo ske efterhaanden og kunde kun i ringe Grad gøre sig gældende i det første Regnskabsaar. Paa lignende Maade med den Udgiftsnedgang, som i nogen Maade skulde bøde paa det foreløbige Tab ved Takstnedsættelserne. Lønnedsættelserne virkede jo kun paa de $\frac{3}{4}$ af Aaret, og de store Personalebeparelser saavel indenfor Statsbanerne som indenfor Post- og Telegrafvæsenet, som bl. a. var en Følge af Post- og Telegrafvæsenets administrative Sammenslutning, krævede Tid til deres Iværksættelse. Alt dette, i Forbindelse med at Finansaaret 1927—28 utvivlsomt endnu i saa høj Grad er præget af Deflationskrisen, berettiger til at se paa Finansaaret 1927—28 som et Overgangs- og Undtagelsesaar for vore store Statsvirksomheder, et Aar, hvorfra det ikke er berettiget at drage alt for pessimistiske Slutninger med Hensyn til Fremtiden. Indenfor Statsvirksomhederne er det jo Statsbanerne, som er den tunge Ende, og det er deres ugunstige Resultat, som finansielt dominerer det hele. Regnskabet viser et Underskud paa Statsbanerne af 31 732 000 Kr. mod 22 389 000 Kr. i 1926—27. Aarsagerne til denne Nedgang paa ca. $9\frac{1}{3}$ Mill. Kr. har jeg jo allerede belyst. Indtægterne har, paavirket af Takstnedsættelsen og den økonomiske Krise i Forening, været ca. $16\frac{3}{4}$ Mill. Kr. mindre end i 1926—27, men Udgifterne har saa ogsaa til Gengæld været $7\frac{1}{2}$ Mill. Kr. mindre, skønt heri indgaar Afskrivning og Forrentning, som er ca. $1\frac{1}{3}$ Mill. Kr. større end i det foregaaende Finansaar 1926—27. Regnskabet giver altsaa intet til Afskrivning og Forrentning, samtidig med at der er et Underskud paa henved $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det er et Beløb, der paa det nærmeste svarer til, hvad der i Finansaaret er betalt i Fragtrabatter.

Naar vi saa vender os til Post- og Telegrafvæsenet, er Billedet jo væsentligt lysere. Her er det regnskabsmæssige Underskud 602 790 Kr. mod 1 827 000 Kr. i 1926—27 — det er altsaa en væsentlig Forbedring trods den stærke Takstnedsættelse paa i alt ca. 8 Mill. Kr. Der er ganske vist en betydelig Indtægtsnedgang, sammenlignet med 1926—27, nemlig ca. 3 611 000 Kr., men til Gengæld er Udgiftsbeparelserne ikke mindre end 4 378 000 Kr., saaledes at Resultatet bliver, at der er Dækning for Driftsudgif-